

BIBLIOTEKA

814-1

1275

SHTETI

GJIROKASTER

FATBARDH
RUSTEMI

NË
KTHJELTËSINË
E SYVE

Poezi

891.983-1

81H-1
RPS

Fatbardh Rustemi

NË KTHJELLTËSINË
E SYVE

poezi

32956

SHTËPIA BOTUESE
«NAIM FRASHËRI»

Redaktor Fatsburh Rostemi

PERIKLI JORGONI

NE KTHJELTESINE
E SYVE

poezi

279x8

SHTETIA BOTURE
-NAIN BRASHERI-

BUZËQESHJA E NGROHTË

Pallton lija varur në klasë,
kur kthehesha, gjeja në xhepa arra, portokaj...
I pyesja nxënësit, kush m'i kishte sjellë,
sytë e qeshur dukeshin pa faj.

U thashë të mos më sillnin,
për mësuesin nuk ishte mirë,
në xhepa ata prapë fusnin
mollë dhe ftonj të arrirë.

Pallton nisa ta mbaja veshur,
në klasë e heq dhe e vesh,
por në tavolinë prapë gjeja
një verigë rrush e një shegë.

BUZËQESHJA E NGROHTË

U shqetësova dhe më kapi trishtimi,
mos filluan që tani të tjerrin dredhitë,
si disa që për t'ia arritur qëllimin
i zënë eprorët në gracka birrarish.

Buzëqeshja e ngrohtë, e pastër,
e heshtur diçka më thosh:
«T'i sollëm që bukuritë e fshatit
edhe ti, mësues, t'i provosh!»

Kush m'i sillte kurrë s'e mësova,
pa dyshim që të gjithë ata,
në kthjelltësinë e syve të tyre
veç çiltërsi të pafundme ka!

ANKESA E ZOGJVE SHTEGTARË

Ne shtegtojmë, vazhdimisht shtegtojmë,
pas ndjekim pranverën luleplot,
kalojmë kështu shtete, male, dete...
Vallë, a ka pranverë në botë?!

Ne zogjtë shtegtarë me këtë mënyrë jetese
pas pranverës rendim përherë.
Vallë, bukurinë e saj magjepse
cili prej nesh e ka ndjerë?

Edhe pse pranverën pas e ndjekim,
pranverë në botë s'ka,
sot luftërat ashpër ndezin,
i varfri bëhet më fukara!

ANKESA E ZOGJVE SHQIPTARE

Krahë kemi, po nuk fluturojmë,
në qiell avionët vjellin zjarr.
Krahët tanë çdo ditë po degradojnë,
qiell të lirë për zogjtë s'ka!

Veçse në Shqipëri gjejmë pranverë,
qielli është atje veçse për zogjtë,
veç atje lulja e sigurt çel,
veç atje ulësh i sigurt në tokë!

BISEDË E BARIUT ME QENIN

Bashkë kemi fjetur, Balo, në stanë,
njëri-tjetrin kemi ndihmuar sa herë,
mbështetesh tek unë kur jam i qeshur,
larg më rri kur bëhem i shtë.

Të mbaj mirë, Balo, e ti rritesh,
s'jam i pashpirt të të lë të uritur...
Kur dhëmbët e ujkut të kanë gjakosur
eh, sa shumë më je dhimbsur!

Ti s'je si qentë e borgjezit, Balo,
që hipin veturave e rrojnë si princër,
ku rrugëve, bulevardeve e qosheve
zgjasin duart mijëra të uritur!

BISEDË E BARTUT ME GEMINË

Ti je kafshë, Balo, e e ke rrojtjen tënde,
më mirë se njeriu s'ke pse të rrosh.
Mes tufës së dhenve bardhoshe
njihem unë e jo ti për zot!